

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

до відзначення у загальноосвітніх навчальних закладах Дня захисника України

Вступ.

Історична довідка.

Мета проведення заходів.

Рекомендації щодо форм, методів і прийомів проведення.

Орієнтовна тематика заходів.

Перелік художніх і документальних фільмів про героїзм українських воїнів

Добірка тематичних українських пісень.

Корисні інтернет-посилання.

Вступ

З метою вшанування мужності та героїзму захисників незалежності і територіальної цілісності України, військових традицій і звитяг Українського народу, сприяння подальшому зміцненню патріотичного духу у суспільстві Президент України підписав Указ “Про День захисника України” від 14.10.2014 року № 806, встановивши День захисника України – свято, яке щорічно відзначається 14 жовтня.

Відповідно до Указу Президента України “Про відзначення у 2015 році Дня захисника України” від 23.08.2015 року № 497 для піднесення бойового подвигу, самовідданості громадян, які присвятили своє життя служінню Українському народу, посилення суспільної уваги та турботи про захисників рідної землі, збереження та розвитку національних військових традицій це свято відзначатиметься на державному рівні.

День захисника України нероздільно пов’язане із розвитком війська та військових традицій. Традиції в житті суспільства і окремої людини відіграють важливу роль. На їх основі створюються моральні ідеали, принципи, переконання і норми, які визначають стосунки між людьми і ставлення громадян до своєї держави. У свою чергу ставлення людини до країни уособлюється у таких поняттях, як “Вітчизна”, “Батьківщина”, а найвищим проявом любові до рідної землі є готовність боронити її ціною власного життя.

Сучасні захисники територіальної цілісності та незалежності України зберігають і примножують таку святу військову традицію, як традиція військового товариства. Військове братство – морально-правова норма взаємовідносин між військовослужбовцями у військових колективах, яка суттєво впливає на їх згуртованість і боєздатність. Формами прояву військового товариства є взаємовиручка в бою, взаємодопомога в навчанні та службі, вшанування пам’яті загиблих товаришів тощо. Бойові традиції, що народилися у давні часи, протягом усієї історії України постійно розвивалися та наповнюються новим змістом новими поколіннями захисників Батьківщини.

З огляду на гібридний характер війни на сході нашої держави ми відзначаємо День захисника України у широкому розумінні. Маємо сьогодні говорити про те, що захисниками України є не лише військовослужбовці, а й усі громадяни, які своєю сумлінною професійною і громадською діяльністю забезпечують економічний, гуманітарний, освітній й інформаційний захист держави. Активного розвитку набув волонтерський рух, до якого залучилися чимало українців як у межах нашої країни, так і за кордоном. Нерідко ціною власного життя вони допомагають українській армії, доставляючи до місця призначення технічне оснащення, харчі, теплі речі, амуніцію, ліки. Вражає масштаб їхньої діяльності на допомогу пораненим воїнам АТО, сім’ям учасників АТО, родинам вимушених переселенців з Криму та територій охоплених війною. Ці люди стали мирними воїнами і надійними захисниками Батьківщини, а їхня діяльність – зразком самовідданості та патріотизму.

Історична довідка

14 жовтня церкви східного обряду відзначають свято Покрови Пресвятої Богородиці. Його суть – ідея заступництва Божої Матері над християнами. Свій початок свято бере з IX століття: у Константинополі під час служби у Влахернській церкві блаженний Андрій удостоївся явлення Богородиці. Вона простягла свій покров над людьми в знак того, що дає їм свій захист.

Вшанування Пресвятої Богородиці Покрови – захисниці від ворогів має глибоке коріння і в Україні. Ця традиція прийшла до Русі з Візантії разом із запровадженням християнства у 988 році. Князь Ярослав Мудрий збудував у Києві церкву на Золотих Воротах як вияв вдячності Богові і Пресвятій Богородиці. 1039 року він віддав народ Русі під опіку Божої Матері. Князь Володимир Мономах писав, що перемогам над половцями завдячує Богові і заступництву Пречистої Диви Марії.

Традиція вшанування Покрови як покровительки українського війська перейшла від руських князів до козацтва. Свято Покрови Пресвятої Богородиці було одним з найголовніших свят козаків, за що воно отримало другу назву – Козацька Покрова. Тоді ж виник новий тип ікони – “Козацька Покрова”, де під омофором Богородиці зображуються українські ієрархи, гетьмани і козаки. Також саме на свято Покрови козаки проводили ради, на яких вибирали нового гетьмана або членів старшини. Вшанування козаками Покрови позначилось і на топоніміці території їхнього проживання – сьогодні багато сіл в Україні носять назви “Покровка”, “Покровське”, “Новопокровка”.

Значного поширення культ Покрови набув і в Українській козацькій державі – Гетьманщині. Найактивніше будівництво церков та іконописання, пов'язане з Покровою, припадає на добу гетьманування Івана Мазепи. Через шанобливе ставлення українського козацтва свято у свідомості народу воно почало асоціюватися з такими поняттями, як військова честь, звитяга, мужність, захист кордонів і рідної землі, побратимство.

У ХХ столітті козацькі традиції найяскравіше наслідувала Українська повстанська армія. Символічним днем утворення УПА вважається 14 жовтня 1942 року. УПА діяла до вересня 1949 року, після чого реорганізована у збройне підпілля, яке діяло до початку 1960 років. УПА – єдина військова сила у Другій світовій війні, яка визначала стратегічною метою своєї боротьби створення незалежної Української держави, відповідно боротьба розгорталася проти усіх держав, що намагалися завадити цьому.

УПА будувалася за принципами регулярної армії: мала Головний військовий штаб та штаби військово-територіальних одиниць, офіцерські школи, військово-польову жандармерію, медичну службу, власну систему звань і нагород. За час діяльності через лави УПА пройшло понад 100 тисяч осіб. За участь у повстанському русі чи його підтримку каральними органами СРСР було репресовано понад півмільйона осіб.

Діяльність УПА була логічним продовження попередніх періодів розвитку українського визвольного руху, тобто національної революції 1917–1920-х років, підпільно-бойової діяльності Української військової організації та Організації українських націоналістів 1920–1930-х років. З іншого боку, продовження боротьби УПА у формі ненасильницького опору став дисидентський рух 1960-х років і національно-демократичне відродження кінця 1980-х – початку 1990-х років.

Вояків УПА об'єднувала ідея захисту України від зовнішнього і внутрішнього ворога й утворення незалежної України. Їхня головна перевага – наслідування бойових традицій українських воїнів, відвага, мужність і звитяга. Постановою Української Головної Визвольної Ради від 30 травня 1947 року було визнано 14 жовтня 1942 року Днем постання УПА та встановлено святковим днем УПА.

Сьогодні Збройні Сили України переживають глибокі зміни – реформування системи управління та матеріально-технічного забезпечення й переозброєння. Не менш важливим є процес осучаснення воєнно-ідеологічної підготовки особового складу ЗСУ в умовах протидії збройній та інформаційній агресії: визначення нових ідеологічних і світоглядних орієнтирів духовності військовослужбовців; формування ідей вірності Українському народу; посилення ідеологічної складової патріотичного виховання особового складу та підтримка у нього високого морального духу; виховання у військовослужбовців почуття особистої відповідальності за захист Вітчизни. Ідейне виховання в Збройних Силах має спиратися не на радянські, а на автентичні військові традиції Українського народу щодо захисту кордонів і безпеки своєї землі від зовнішнього ворога, оскільки українці – нащадки воїнів-русичів, козаків, січових стрільців і вояків УПА.